

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 405

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 mai 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 658 din 15 decembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 ³ alin. (3) fraza întâi și ale art. 62 ⁸ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	2-3	M.93. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind repartizarea, închirierea și folosirea locuințelor de serviciu și a locuințelor de intervenție din administrarea Ministerului Apărării Naționale, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.84/2009.....	7-8
Decizia nr. 685 din 15 decembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite	4-6	1.568. — Ordin al ministrului sănătății pentru completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 867/2015 privind aprobarea modului de administrare, finanțare și implementare a acțiunilor prioritare pentru tratamentul endovascular al pacienților critici cu leziuni vasculare periferice acute	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
25. — Ordin al directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC, versiunea mai 2014, aprobat prin Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 34/2014	6	ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA	
M.92. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind chemarea/rechemarea în activitate, în corpul ofițerilor, al maștrilor militari sau al subofițerilor, în vederea încadrării unor funcții de execuție din structurile Ministerului Apărării Naționale, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.124/2017.....	7	2. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor privind regimul incompatibilităților și conflictului de interese aplicabile membrilor forurilor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România	9-12
		3. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Codului de procedură disciplinară, aprobat prin Hotărârea Convenției naționale a Colegiului Psihologilor din România nr. 2/2018	13-15
		4. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Convenției naționale a Colegiului Psihologilor din România nr. 1/2018 pentru aprobarea Codului deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 658

din 15 decembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58³ alin. (3) fraza întâi și ale art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58³ alin. (3) și ale art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Sindicatul Polițistilor din România „Diamantul Valahiei”, în numele membrului de sindicat Constantin Barbu, în Dosarul nr. 13.501/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.395D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 261 din 22 aprilie 2021 și nr. 213 din 30 martie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 2.197 din 27 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 13.501/3/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58³ alin. (3) și ale art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Polițistilor din România „Diamantul Valahiei”, în numele membrului de sindicat Constantin Barbu, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui act administrativ, respectiv a unei dispoziții prin care autorul excepției a fost sancționat disciplinar.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 58³ alin. (3) din Legea nr. 360/2002 încalcă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, deoarece nu permit polițistului cercetat disciplinar să facă copii de dosar, ci doar oferă posibilitatea acestuia să citească dosarul și să ia cunoștință de actele acestuia. Or, cercetarea disciplinară prealabilă este asimilată fazei de urmărire penală, deoarece Curtea Europeană a Drepturilor Omului asimilează procedura disciplinară cu faza urmăririi penale într-un proces penal. Însă, spre deosebire de situația prevăzută de textul de lege criticat, în cazul unui proces penal, suspectul sau, după caz, inculpatul are dreptul să ceară fotocopierea dosarului de urmărire penală. Mai mult, în cazul în care contestația pe cale administrativă este respinsă, polițistul

se adresează, personal sau prin avocat, instanței judecătorești, fiind nevoit, în lipsa dosarului de cercetare prealabilă, să redacteze „în orb” acțiunea, deși, potrivit Codului de procedură civilă, justițiabilul este obligat să arate motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază cererea.

6. Cu privire la dispozițiile art. 62⁸ alin. (3) din Legea nr. 360/2002, autorul excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că acestea contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) și ale art. 73 alin. (3) lit. j), deoarece prevăd că procedura cercetării disciplinare este stabilită printr-o normă administrativă cu putere juridică inferioară legii organice, respectiv prin hotărâre a Guvernului. Astfel, se transmite competența constituțională exclusivă a legiuitorului organic de a reglementa în domeniul ce țin de statutul funcționarului public către puterea executivă, contrar celor stabilite de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor invocate din Constituție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în dispoziitivul actului de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 58³ alin. (3) și ale art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, reiese că autorul excepției critică doar fraza întâi a alin. (3) al art. 58³ și art. 62⁸ din același act normativ, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 58³ alin. (3) fraza întâi: „*Polițistul cercetat are dreptul să cunoască în întregime actele cercetării și să solicite administrarea de probe în apărare [...].*”

— Art. 62⁸: „*Normele de aplicare a prevederilor prezentului capitol, referitoare la recompense și răspunderea disciplinară, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.*”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile art. 58³ alin. (3) fraza întâi din Legea nr. 360/2002

contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, precum și celor ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, se susține că prevederile art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea numai prin lege organică a statutului funcționarului public.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002, Curtea reține că s-a mai pronunțat din perspectiva unor critici identice cu cele invocate în prezenta cauză, prin Decizia nr. 261 din 22 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 15 iulie 2021, sau Decizia nr. 213 din 30 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 15 iunie 2021, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

14. Prin Decizia nr. 213 din 30 martie 2021, paragrafele 24 și 25, Curtea a reținut că dispozițiile criticate prevăd că normele de aplicare a prevederilor referitoare la recompense și răspunderea disciplinară se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Așa cum a observat Curtea la paragraful 31 al Deciziei nr. 693 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.325 din 31 decembrie 2020, pentru punerea în aplicare a prevederilor din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului referitoare la răspunderea disciplinară a polițiștilor, în temeiul art. 62⁸ din lege, a fost emisă Hotărârea Guvernului nr. 725/2015 pentru stabilirea normelor de aplicare a cap. IV din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, referitoare la acordarea recompenselor și răspunderea disciplinară a polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 11 septembrie 2015.

15. Curtea a mai reținut că susținerile potrivit cărora art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 încalcă dispozițiile art. 1 alin. (4) și (5) și ale art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, în sensul că procedura cercetării disciplinare este stabilită printr-o normă administrativă cu putere juridică inferioară legii organice, respectiv prin hotărâre a Guvernului, sunt neîntemeiate. Astfel, dispozițiile privind răspunderea juridică a polițistului, cuprinse în cap. IV din Legea nr. 360/2002, au fost modificate și completate ca urmare

a Deciziei nr. 392 din 2 iulie 2014 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014. În prezent, aspectele esențiale ale răspunderii disciplinare a polițistului sunt prevăzute în lege, iar normele de aplicare a prevederilor legii referitoare la răspunderea disciplinară se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, fără ca prin aceasta să se încalce dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și principiul legalității și nici cele ale art. 73 alin. (3) lit. j), potrivit cărora statutul funcționarului public trebuie reglementat prin lege organică.

16. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

17. Referitor la dispozițiile art. 58³ alin. (3) fraza întâi din Legea nr. 360/2002, Curtea reține că susținerea autorului excepției de neconstituționalitate — potrivit căreia aceste dispoziții încalcă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, deoarece nu permit polițistului cercetat disciplinar să facă copii dosarul — este neîntemeiată. Astfel, textul de lege criticat asigură dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, fiind prevăzut expres dreptul polițistului cercetat disciplinar de a lua la cunoștință în întregime de actele cercetării și de a solicita administrarea de probe în apărare. Totodată, se reține că, potrivit art. 58³ alin. (2) din Legea nr. 360/2002, citarea și ascultarea polițistului cercetat, înregistrarea cererilor/rapoartelor scrise ale acestuia și consemnarea susținerilor sale sunt obligatorii, iar procedura disciplinară continuă doar dacă polițistul, în mod nejustificat, nu dă curs citării procedurale. De asemenea, potrivit art. 58³ alin. (4) din Legea nr. 360/2002, polițistul cercetat disciplinar are dreptul să fie asistat, la cerere, de un polițist ales de către acesta, de un reprezentant desemnat de Corpul Național al Polițiștilor ori de organizația sindicală sau de un avocat, cu respectarea prevederilor legale referitoare la protecția informațiilor clasificate.

18. În concluzie, toate aceste prevederi procedurale constituie garanții ale respectării dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil al polițistului cercetat disciplinar, fiind astfel neîntemeiată critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție. Totodată, Curtea reține că susținerea privind imposibilitatea polițistului cercetat disciplinar de a face copii dosarul de cercetare disciplinară nu reprezintă o problemă de constituționalitate a textului de lege criticat.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul Vlahiei”, în numele membrului de sindicat Constantin Barbu, în Dosarul nr. 13.501/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 58³ alin. (3) fraza întâi și ale art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 685

din 15 decembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Daniela Călinescu în Dosarul nr. 15.746/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.810D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că dispozițiile de lege criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei. Arată, totodată, că, așa cum a statuat instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 569 din 19 septembrie 2017 și Decizia nr. 582 din 16 septembrie 2021, dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă dreptul fundamental al debitorului la viață intimă, familială și privată, garantat de art. 26 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 15.746/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de debitoarea Daniela Călinescu într-o cauză având ca obiect contestația formulată de Societatea FIRST BANK — S.A. (fostă PIRAEUS BANK ROMANIA — S.A.), prin care s-a solicitat instanței să constate, în principal, inexistența dreptului debitoarei de a i se stinge datoriile izvorâte din contractul de credit și, în subsidiar, neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a notificării formulate de aceasta, conform art. 5 alin. (1) din Legea nr. 77/2016.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că dispozițiile potrivit cărora legea dării în plată se aplică pentru toate bunurile ipotocate în favoarea creditorului, chiar în eventualitatea în care debitorul este interesat de salvarea uneia dintre proprietățile ipotocate, sunt neconstituționale. Apreciază, astfel, că prin obligativitatea dării în plată a tuturor bunurilor ipotocate se produce o încălcare gravă și iremediabilă a vieții familiale a debitorului, mai ales în situațiile în care acesta și-a exprimat opțiunea de a păstra unul dintre imobilele ipotocate și s-a declarat de acord să încheie o convenție cu banca în sensul acoperirii părții din datorie ce este garantată prin ipoteca corespunzătoare, așa cum este cazul autoarei excepției. În această situație, consumatorul este iremediabil expus, întrucât băncile au posibilitatea de a executa silit toate imobilele debitorului, lăsând la latitudinea băncii

opțiunea de a executa întregul patrimoniu al acestuia, fiind încălcat în acest mod dreptul de proprietate al consumatorului (în speță fiind vorba despre un contract de credit în cuantum de 547.532,05 euro și ipotecă imobiliară, a cărui stingere se solicită, fiind ipotocate mai multe imobile aparținând atât autoarei excepției/debitoarei, cât și garanțiilor ipotecari). Se mai susține că, dând posibilitatea băncii de a opta fie pentru executarea silită a tuturor imobilelor debitorului, fie pentru luarea în plată a tuturor imobilelor acestuia, este încălcat grav și dreptul consumatorului de a avea o predictibilitate în privința etapelor procedurii și finalității acesteia. Apreciază, astfel, că se încalcă principiul proporționalității, neexistând o motivare obiectivă și rezonabilă pentru care legiuitorul să fi prevăzut această încălcare a dreptului de proprietate, în speță existând o disproporție vădită între scopul urmărit de legiuitor, și anume protejarea instituțiilor de credit, în detrimentul consumatorilor, prin instituirea obligativității de a da în plată toate imobilele deținute în proprietate, fără a se circumstanția și acele situații în care consumatorul este interesat să păstreze vreunul dintre bunurile imobile ipotocate, în situația în care ar avea mijloacele financiare să o facă. Așa fiind, pentru înlăturarea acestei discriminări injuste și subiective, autoarea excepției apreciază că se impune declararea ca fiind neconstituțională a art. 4 alin. (2) din Legea nr. 77/2016, iar, pentru ca scopul legii să fie atins, legiuitorul ar fi trebuit să aibă în vedere nu doar protecția drepturilor instituțiilor de credit, ci și protecția drepturilor consumatorilor, așa cum sunt reglementate de art. 44 și art. 26 din Constituție.

6. Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, cu privire la critica vizând încălcarea art. 44 din Constituție, instanța reține că dreptul de proprietate privată este un drept fundamental de grad secund în ordinea constituțională, în sensul că limitările nu se opresc la restrângerea exercițiului său în cazuri bine justificate, ci pot să afecteze chiar întinderea sa, până la a-l lipsi de substanță juridică. Arată că în jurisprudența sa, spre exemplu fiind Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, Curtea Constituțională a reținut că în privința justificării limitării dreptului de proprietate se va avea în vedere testul proporționalității dintre mijloacele folosite și scopul urmărit. Or, legea atacată vizează efectele unei modalități de stingere a creanței instituției creditoare împotriva consumatorului debitor, și nu substanța dreptului de proprietate al celei dintâi, măsura fiind proporțională cu scopul urmărit. De asemenea, întregul mecanism al dării în plată este justificat de un interes general, acela de a restabili echilibrul dintre consumatori și instituțiile de credit, a cărui aplicare este nediscriminatorie și proporțională.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, potrivit căroră: „*În situația în care executarea obligațiilor asumate prin contractul de credit a fost garantată cu două sau mai multe bunuri, în vederea aplicării procedurii prevăzute de prezenta lege debitorul va oferi în plată toate bunurile ipotecate în favoarea creditorului.*”

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, reglementarea criticată contravine dispozițiilor constituționale ale art. 26 alin. (1), potrivit căroră „*Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată*”, și celor ale art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi, potrivit căroră dreptul de proprietate și creanțele asupra statului sunt garantate.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, paragraful 94, a reținut că Legea nr. 77/2016 are drept obiect reglementarea acelor situații apărute în urma crizei economice din cauza căreia debitorii nu au mai fost capabili să își execute obligațiile asumate prin contractele de credit. Potrivit principiului fundamental al dreptului civil — principiului *pacta sunt servanda*, odată încheiat valid, contractul trebuie să fie executat în deplină conformitate cu cuprinsul său, prevederile contractuale impunându-se (cu putere de lege) atât părților (și, după caz, succesorilor în drepturi), cât și instanțelor judecătorești și organelor chemate să asigure executarea silită. Singura modalitate prin care efectele contractului astfel încheiat pot fi modificate o reprezintă tot acordul părților, ca o expresie a autonomiei lor de voință. Însă regula *pacta sunt servanda* poate fi supusă unor atențiuni impuse de situații ce intervin pe parcursul executării contractului, situații care nu au putut fi avute în vedere la încheierea acestuia și care pun una dintre părțile din contract în situația de a nu-și mai putea onora obligațiile contractuale.

13. În acest context, la paragraful 96 al deciziei precitate, Curtea a reținut că impreviziunea intervine când în executarea contractului a survenit un eveniment excepțional și exterior ce nu putea fi prevăzut în mod rezonabil la data încheierii contractului în privința amplitudinii și efectelor sale, ceea ce face excesiv de oneroasă executarea obligațiilor prevăzute de acesta. Drept urmare, clauzele contractului cu executare succesivă în timp trebuie adaptate în mod adecvat la noua realitate, în măsura survenirii unui risc care se circumscrie ideii de impreviziune. Curtea a reținut că determinarea împrejurărilor care justifică aplicarea impreviziunii, concept derivând din buna-credință care trebuie să caracterizeze executarea contractului, trebuie realizată ținându-se cont de ideea de risc al contractului.

14. De asemenea, la paragrafele 100, 103 și 119 din Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, Curtea a subliniat că, potrivit arhitecturii constituționale și legale, în caz de neînțelegere între părți, evaluarea existenței situației neprevăzute (condiție obiectivă) și a efectelor sale asupra executării contractului, a bunei-credințe în exercitarea drepturilor și obligațiilor contractuale ale părților (condiții subiective), precum și a echității (ce presupune atât o latură obiectivă, cât și una subiectivă) trebuie realizată cu maximă rigoare și cade în sarcina instanței judecătorești, organ care beneficiază de garanția de independență și imparțialitate și care, pe această cale, dobândește un rol important în determinarea condițiilor de executare a contractului. Curtea a arătat că, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, instanța verifică îndeplinirea cumulativă a anumitor condiții (persoanele cărora se aplică prevederile legale, quantumul sumei împrumutate, scopul contractării creditului, lipsa în privința consumatorului debitor a vreunei condamnări pronunțate printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea legii) și că, într-o interpretare restrictivă a legii, nu ar avea dreptul la verificarea altor condiții, cum ar fi condițiile

privind existența impreviziunii. Așadar, singura interpretare care se subsumează cadrului constituțional în ipoteza unei reglementări generale a impreviziunii în executarea contractelor de credit este cea potrivit căreia instanța judecătorească, în lipsa acordului dintre părți, are competența și obligația să aplice impreviziunea în cazul în care constată că sunt îndeplinite condițiile existenței acesteia. Curtea a subliniat că, față de cadrul legal existent la data încheierii contractelor de credit, prevederile legale criticate trebuie să se aplice doar debitorilor care, deși au acționat cu bună-credință, în conformitate cu prevederile art. 57 din Constituție, nu își mai pot îndeplini obligațiile ce rezultă din contractele de credit în urma intervenirii unui eveniment exterior și pe care nu l-au putut prevedea la data încheierii contractului de credit.

15. În jurisprudența sa în materia analizată, spre exemplu fiind Decizia nr. 571 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 11 decembrie 2017, paragraful 19, Curtea a subliniat că orice debitor al unui contract de credit, indiferent de valoarea contractului sau de scopul în care a angajat creditul, are deschisă calea unei acțiuni în justiție, întemeiată pe dispozițiile dreptului comun în materie, respectiv pe dispozițiile referitoare la teoria impreviziunii din codurile civile. Curtea observă, de altfel, că prin prisma unor critici similare formulate de aceeași autoare ca și în prezenta cauză, prin Decizia nr. 378 din 31 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 6 septembrie 2018, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b) coroborate cu prevederile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 77/2016.

16. Raportat la criticile formulate, Curtea apreciază ca fiind neîntemeiată critica potrivit căreia prin obligația de a da în plată toate imobilele ipotecate în favoarea creditorului se produce o afectare gravă și iremediabilă a situației materiale și a vieții familiale a debitorului. Aceasta întrucât, chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, ea vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii.

17. De asemenea, Curtea reține că potrivit principiului *pacta sunt servanda*, odată încheiat valid, contractul trebuie să fie executat în deplină conformitate cu cuprinsul său, prevederile contractuale impunându-se părților cu putere de lege. La încheierea acestuia, autoarea excepției — parte contractantă trebuia să previzioneze, în mod rațional și obiectiv, și consecințele pe care le incumbă încheierea unui contract de credit cu ipotecă imobiliară, aceasta asumându-și implicit un anumit risc intervenit ulterior pe parcursul executării contractului. Prin urmare, reglementarea cuprinsă în art. 4 alin. (2) din Legea nr. 77/2016, potrivit căreia în situația în care executarea obligațiilor asumate prin contractul de credit a fost garantată cu două sau mai multe bunuri, în vederea aplicării procedurii prevăzute de acest act normativ, debitorul va oferi în plată toate bunurile ipotecate în favoarea creditorului, nu reprezintă altceva decât o concretizare a obligațiilor contractuale asumate voluntar prin încheierea contractului. Prin raportare la forța obligatorie a contractului prevăzută de art. 1.270 din Codul civil, contractul se modifică sau încetează numai prin acordul părților ori din cauze autorizate de lege, părțile fiind ținute să își execute obligațiile, chiar dacă executarea lor a devenit mai oneroasă [art. 1.271 alin. (1) din Codul civil]. Însă, în măsura în care executarea a devenit excesiv de împovăraătoare pentru debitor, se justifică — dacă sunt îndeplinite și celelalte condiții ale impreviziunii — derogarea de la regula caracterului obligatoriu al contractului prin adaptarea sau încetarea acestuia.

18. Totodată, prin Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 12 septembrie 2018, paragraful nr. 32, Curtea a reținut că impreviziunea vizează numai o ruină contractuală, care afectează utilitatea socială a contractului de credit, și nicicum o ruină personală a debitorului. Astfel, în evaluarea impreviziunii se vor analiza, exclusiv, prestațiile părților din contractul de credit de natură să determine ruina contractuală a debitorului și nu se vor avea în vedere aspectele financiare/materiale care nu se

află în legătură cu contractul de credit. În caz contrar ar fi alterată noțiunea de impreviziune contractuală, care ar glisa, în cazul dat, de la evaluarea dezechilibrului dintre prestațiile părților la analiza caracterului suficient sau insuficient al veniturilor debitorului. Așa fiind, Curtea reține că echilibrul contractual în

ipoteza contractului de credit nu se determină prin raportare la întregul patrimoniu al debitorului sau la posibilitățile sale financiare de rambursare a împrumutului, ci prin raportare strictă la conținutul clauzelor contractuale.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniela Călinescu în Dosarul nr. 15.746/301/2016 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

OFICIUL REGISTRULUI NAȚIONAL AL INFORMAȚIILOR SECRETE DE STAT

ORDIN

privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC, versiunea mai 2014, aprobat prin Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 34/2014

În temeiul:

— art. 1 alin. (4) lit. b) și art. 3 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2002 privind organizarea și funcționarea Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, aprobată prin Legea nr. 101/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 55 alin. (1) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Catalogul național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC, versiunea mai 2014, aprobat prin Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 34/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 6 mai 2014, cu modificările ulterioare, denumit în continuare *Catalog*, se actualizează cu versiunea mai 2023.

(2) Catalogul prevăzut la alin. (1), versiunea mai 2023, se publică pe site-ul Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat și se actualizează periodic.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 114/2023 privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC, versiunea mai 2014, aprobat prin Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 34/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 3 mai 2023, se abrogă.

Art. 4. — Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat,
Marius Petrescu

București, 5 mai 2023.
Nr. 25.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind chemarea/rechemarea în activitate, în corpul ofițerilor, al maiștrilor militari sau al subofițerilor, în vederea încadrării unor funcții de execuție din structurile Ministerului Apărării Naționale, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.124/2017**

Pentru aplicarea prevederilor art. 36 alin. 1 lit. d), g), i) și k), art. 38 alin. 1 lit. c) și f), art. 40 alin. 1 lit. b), c) și g) și ale art. 74 alin. 4 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Instrucțiunile privind chemarea/rechemarea în activitate, în corpul ofițerilor, al maiștrilor militari sau al subofițerilor, în vederea încadrării unor funcții de execuție din structurile Ministerului Apărării Naționale, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.124/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 810 din 13 octombrie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 6 alineatul (1), după litera i) se introduce o nouă literă, litera i¹), cu următorul cuprins:**

„i¹) sunt avizați favorabil de către structura de specialitate a Ministerului Apărării Naționale privind posibilitatea acordării accesului la informații clasificate;”

2. **La articolul 22, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (12), cu următorul cuprins:**

„(12) Propunerile prevăzute la alin. (1) se înaintează după obținerea avizului structurii de specialitate a Ministerului Apărării

Naționale privind posibilitatea acordării accesului la informații clasificate.”

3. **La articolul 24, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 24. — (1) Structurile prevăzute la art. 23 alin. (1) lit. a) și b) centralizează propunerile privind chemarea/rechemarea în activitate și acordarea gradelor militare și, după verificarea legalității acestora, prezintă ministrului apărării naționale, respectiv șefului Statului Major al Apărării, potrivit competențelor, proiectele de ordin privind chemarea/rechemarea în activitate, acordarea gradelor și numirea în funcțiile vacante a candidaților câștigători.”

4. **La articolul 24 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) data emiterii ordinului de către decident;”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Simona Cojocaru,
secretar de stat

București, 2 mai 2023.
Nr. M.92.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind repartizarea, închirierea și folosirea locuințelor de serviciu și a locuințelor de intervenție din administrarea Ministerului Apărării Naționale, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.84/2009**

Pentru aplicarea prevederilor art. 9 lit. b) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 62 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 29 alin. (2) din Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii locuinței nr. 114/1996, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2000, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 48 alin. (2) și ale art. 54 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Instrucțiunile privind repartizarea, închirierea și folosirea locuințelor de serviciu și a locuințelor de intervenție din

administrarea Ministerului Apărării Naționale, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.84/2009, publicat

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 24 august 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Suplimentar față de condițiile prevăzute la alin. (2), pentru situația prevăzută la art. 6 alin. (2), personalul Ministerului Apărării Naționale beneficiază de dreptul prevăzut la alin. (1) dacă locuința de serviciu sau de intervenție se află în același județ sau cât mai aproape de acesta, în cazul județelor limitrofe, potrivit criteriilor stabilite în anexa nr. 2.”

2. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Personalul Ministerului Apărării Naționale care deține în proprietate un spațiu locativ, dar care a fost mutat, detașat și/sau împuternicit, transferat într-o altă garnizoană, poate să beneficieze de locuință de serviciu sau de intervenție aflată în administrarea Ministerului Apărării Naționale, în noua garnizoană.

(2) În localitățile unde nu mai sunt unități militare, locuințele de serviciu sau de intervenție disponibile se pot repartiza personalului Ministerului Apărării Naționale care încadrează funcții în alte garnizoane limitrofe și îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 19.”

3. La anexa nr. 2, după numărul curent 9 se introduce un nou număr curent, numărul curent 10, cu următorul cuprins:

„10.	pentru situațiile prevăzute la art. 4 alin. (3) din prezentele instrucțiuni:	
	— dacă locuința de serviciu/de intervenție se află în același județ și într-o localitate limitrofă garnizoanei în care este dislocată unitatea militară în care este încadrat beneficiarul	+ 10 puncte
	— dacă locuința de serviciu/de intervenție se află în același județ, dar într-o localitate care nu este limitrofă cu garnizoana în care este dislocată unitatea militară în care este încadrat beneficiarul	+ 5 puncte
	— dacă locuința de serviciu/de intervenție se află într-un județ limitrof județului în care este dislocată unitatea militară în care este încadrat beneficiarul	+ 1 punct”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Simona Cojocaru,
secretar de stat

București, 2 mai 2023.
Nr. M.93.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 867/2015 privind aprobarea modului de administrare, finanțare și implementare a acțiunilor prioritare pentru tratamentul endovascular al pacienților critici cu leziuni vasculare periferice acute

Văzând Referatul de aprobare nr. AR/8.229/2023 al Serviciului medicină de urgență din cadrul Direcției generale asistență medicală, având în vedere:

— prevederile art. 100 alin. (5) și (6) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările completările ulterioare;

— Adresa Spitalului Clinic de Urgență „Sf. Pantelimon” București nr. 2.322 din 31.01.2023, înregistrată la Ministerul Sănătății cu nr. 1/2011 din 1.02.2023 și SMU268 din 6.02.2023,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 867/2015 privind aprobarea modului de administrare, finanțare și implementare a acțiunilor prioritare pentru tratamentul endovascular al pacienților critici cu leziuni vasculare periferice acute, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 16 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La articolul 24, după punctul 11 se introduce un nou punct, punctul 12, cu următorul cuprins:**

„12. Spitalul Clinic de Urgență «Sf. Pantelimon» București.”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, precum și spitalele care derulează acțiunile prioritare pentru tratamentul endovascular al pacienților critici cu leziuni vasculare periferice acute, indiferent de subordonare, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Cătălin Vișean,
secretar de stat

București, 8 mai 2023.
Nr. 1.568.

ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor privind regimul incompatibilităților și conflictului de interese aplicabile membrilor forurilor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România

În temeiul dispozițiilor art. 73 din Regulamentul de organizare și funcționare internă al Colegiului Psihologilor din România, aprobat prin Hotărârea Convenției naționale a Colegiului Psihologilor din România nr. 4/2018,

Convenția națională a Colegiului Psihologilor din România hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind regimul incompatibilităților și conflictului de interese aplicabile membrilor forurilor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Psihologilor din România,
Constantin-Edmond Cracsner

București, 8 aprilie 2023.
Nr. 2.

ANEXĂ

NORME

privind regimul incompatibilităților și conflictului de interese aplicabile membrilor forurilor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România

CAPITOLUL I Cadru general

Art. 1. — Integritatea membrilor forurilor de conducere și a membrilor organelor de control ale Colegiului Psihologilor din România, denumit în continuare *Colegiul*, este esențială pentru desfășurarea activității Colegiului Psihologilor din România.

Art. 2. — Prezentele norme se aplică președintelui Colegiului, membrilor Comitetului director al Colegiului, precum și președinților filialelor teritoriale ale Colegiului.

Art. 3. — (1) Persoanele prevăzute la art. 2 nu trebuie să se afle în situații de incompatibilitate sau în situații de conflict de interese, astfel cum acestea sunt reglementate prin prezentele norme.

(2) Se află într-o situație de conflict de interese, în sensul prezentelor norme, persoana prevăzută la art. 2 care ia o decizie sau participă la luarea unei decizii cu privire la care are și un interes personal de natură patrimonială sau nepatrimonială.

(3) Se află într-o situație de incompatibilitate, în sensul prezentelor norme, persoanele prevăzute la art. 2 care se regăsesc în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 5 din prezentele norme.

Art. 4. — Persoanele prevăzute la art. 2 răspund, în condițiile legii, pentru toate prejudiciile cauzate Colegiului Psihologilor din România ca urmare a încălcării regimului incompatibilităților și conflictului de interese stabilit prin prezentele norme.

CAPITOLUL II Regimul incompatibilităților

Art. 5. — (1) Se află în situația de incompatibilitate persoanele prevăzute la art. 2 care dețin concomitent două sau mai multe calități, după cum urmează:

a) calitatea de președinte al Colegiului este incompatibilă cu calitatea de membru în cadrul comisiilor Comitetului director al Colegiului, calitatea de președinte de filială teritorială a Colegiului sau calitatea de angajat al Colegiului;

b) calitatea de membru al comisiilor Comitetului director al Colegiului este incompatibilă cu calitatea de președinte al Colegiului, calitatea de președinte de filială teritorială a Colegiului sau calitatea de angajat al Colegiului;

c) calitatea de președinte de filială teritorială a Colegiului este incompatibilă cu calitatea de membru în Comitetul director al Colegiului, calitatea de președinte al Colegiului sau calitatea de angajat al Colegiului.

(2) Suplimentar față de situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (1) lit. b), membrii Comisiei de metodologie din cadrul Comitetului director al Colegiului sunt incompatibili și în următoarele situații:

a) dacă dețin concomitent și calitatea de asociat sau de administrator al unui producător, distribuitor sau furnizor de metode și tehnici de evaluare și/sau asistență psihologică;

b) dacă obțin venituri cu titlu de drepturi de autor pentru opere de creație intelectuală constând în metode și tehnici de evaluare și/sau asistență psihologică avizate de către Comisia de metodologie;

c) deţin calitatea de soţ, soţie, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv al unei persoane care are calitatea de asociat sau de administrator al unui producător, distribuitor sau furnizor de metode şi tehnici de evaluare şi/sau asistenţă psihologică.

Art. 6. — (1) Persoanele prevăzute la art. 2 sunt obligate să înştiinţeze, în scris, Comitetul director al Colegiului Psihologilor din România cu privire la apariţia oricăreia dintre situaţiile de incompatibilitate prevăzute la art. 5, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data apariţiei situaţiei de incompatibilitate.

(2) Orice membru al Colegiului Psihologilor din România poate sesiza Comitetul director al Colegiului cu privire la existenţa unei situaţii de incompatibilitate a persoanelor prevăzute la art. 2. Sesizările vor fi soluţionate de către Comitetul director al Colegiului, conform procedurii prevăzute la art. 10 din prezentele norme.

Art. 7. — Persoanele prevăzute la art. 2, aflate în oricare dintre situaţiile de incompatibilitate prevăzute la art. 5, au obligaţia de a opta între calitatea de membru al forului de conducere respectiv şi calitatea sau funcţia care generează incompatibilitate, de a înlătura starea de incompatibilitate şi de a transmite Comitetului director al Colegiului dovezile privind încetarea stării de incompatibilitate, într-un termen de 45 de zile lucrătoare de la data apariţiei acesteia.

Art. 8. — (1) Continuarea existenţei stării de incompatibilitate după expirarea termenului prevăzut la art. 7 are drept consecinţe încetarea de drept a mandatului sau mandatelor deţinute de către persoana în cauză în cadrul forurilor de conducere ale Colegiului şi vacantarea poziţiei sau poziţiilor respective.

(2) Constatarea existenţei situaţiei de incompatibilitate, a încetării mandatului sau mandatelor persoanei în cauză şi a vacantării poziţiei sau poziţiilor respective se realizează prin hotărâre a Comitetului director, conform procedurii prevăzute la art. 10 din prezentele norme.

Art. 9. — Poziţiile constatate ca fiind vacante potrivit art. 8 din prezentele norme se vor ocupa conform procedurii prevăzute în Regulamentul de organizare şi funcţionare internă al Colegiului Psihologilor din România, aprobat prin Hotărârea Convenţiei naţionale a Colegiului Psihologic din România nr. 4/2018.

Art. 10. — În cazurile prevăzute la art. 6 alin. (2) şi la art. 8 din prezentele norme, Comitetul director al Colegiului va urma următoarea procedură:

a) în prima şedinţă a Comitetului director al Colegiului organizată ulterior primirii sesizării prevăzute la art. 6 alin. (2) sau expirării termenului prevăzut la art. 7 din prezentele norme, Comitetul director al Colegiului va desemna dintre membrii săi un raportor responsabil cu evaluarea existenţei sau inexistenţei situaţiei de incompatibilitate şi va dispune informarea persoanei în cauză despre obiectul evaluării, solicitându-i acesteia formularea în scris a unui punct de vedere cu privire la obiectul evaluării; informarea se realizează prin scrisoare recomandată, la adresa domiciliului sau reşedinţei persoanei în cauză, aflată în evidenţa Colegiului; persoana care face obiectul evaluării va depune punctul de vedere la secretariatul Colegiului Psihologilor din România în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării informării;

b) persoana care face obiectul evaluării are dreptul de a fi asistată sau reprezentată de avocat şi are dreptul de a prezenta orice probe, date ori informaţii pe care le consideră necesare; nedepunerea punctului de vedere prevăzut la lit. a) nu împiedică continuarea procedurii de evaluare;

c) în termen de 30 de zile lucrătoare de la data transmiterii punctului de vedere de către persoana care face obiectul evaluării sau, în lipsa acestuia, de la expirarea termenului de 15 zile

lucrătoare de la data confirmării de primire a informării de către persoana care face obiectul evaluării, raportorul desemnat va întocmi şi va transmite membrilor Comitetului director al Colegiului un raport care va cuprinde: prezentarea situaţiei de fapt, punctul de vedere al persoanei supuse evaluării, dacă acesta a fost exprimat, evaluarea situaţiei de incompatibilitate, cu indicarea dispoziţiilor legale aplicabile, concluziile sale privind existenţa sau inexistenţa unei situaţii de incompatibilitate; pentru îndeplinirea misiunii încredinţate de către Comitetul director, raportorul desemnat beneficiază de sprijinul Secretariatului Colegiului;

d) în prima şedinţă a Comitetului director al Colegiului organizată ulterior transmiterii raportului prevăzut la lit. c), Comitetul director al Colegiului va analiza raportul, precum şi toate documentele care au stat la baza întocmirii acestuia şi va emite o hotărâre privind constatarea inexistenţei sau existenţei situaţiei de incompatibilitate şi, după caz, a încetării mandatului sau mandatelor persoanei evaluate şi a vacantării poziţiei sau poziţiilor respective;

e) hotărârea Comitetului director al Colegiului se comunică de către Secretariatul Colegiului persoanei care a formulat sesizarea, precum şi persoanei supuse evaluării în termen de cel mult 60 de zile calendaristice de la data adoptării acesteia şi produce efecte de la data comunicării;

f) hotărârea Comitetului director al Colegiului poate fi contestată în condiţiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

CAPITOLUL III

Regimul conflictelor de interes

Art. 11. — Conflictul de interes, în sensul prevederilor art. 3 alin. (2) din prezentele norme, implică existenţa un conflict între îndeplinirea obligaţiilor persoanelor prevăzute la art. 2 şi interesele personale ale acestora, de natură să influenţeze judecăţile, evaluările corecte şi acţiunile acestora. Conflictul de interes apare atunci când oricare dintre persoanele prevăzute la art. 2 are un interes personal, de natură patrimonială sau nepatrimonială, care ar putea influenţa îndeplinirea cu obiectivitate a atribuţiilor ce îi revin.

Art. 12. — Persoanele prevăzute la art. 2 se află în ipoteza unui conflict de interes în următoarele situaţii, enumerate nelimitativ:

a) analizează şi evaluează solicitări formulate sau în care sunt implicaţi soţul, soţia, rudele sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv;

b) analizează şi evaluează solicitări formulate sau în care sunt implicate persoane din partea cărora persoanele prevăzute la art. 2 au beneficiat de foloase materiale în ultimii 3 ani anteriori înregistrării solicitării, indiferent de categoria acestora — parteneri comerciali, colaboratori, angajatori, angajaţi etc.;

c) analizează şi evaluează solicitări formulate sau în care sunt implicate asociaţii sau alte persoane juridice din care persoanele prevăzute la art. 2 fac parte;

d) analizează şi evaluează solicitări ale unor persoane cu care s-au aflat în relaţii de supervizare profesională în ultimii 3 ani anteriori înregistrării solicitării.

Art. 13. — Persoanele prevăzute la art. 2 au obligaţia de a se abţine de la luarea sau de la participarea la luarea oricărei decizii cu privire la care acestea se află în conflict de interes, astfel cum acesta este definit în cuprinsul prezentelor norme.

Art. 14. — (1) Persoanele prevăzute la art. 2 au obligaţia de a depune la Secretariatul Colegiului Psihologilor din România o declaraţie de interes în termen de 30 de zile calendaristice de la data preluării mandatului, precum şi obligaţia de actualizare anuală a acestei declaraţii, cel mai târziu până la data de 15 iunie, în situaţia modificării situaţiei declarate anterior.

(2) Declarația de interese prevăzută la alin. (1) este publică și se afișează pe pagina de internet a Colegiului Psihologilor din România, cu anonimizarea semnăturii olografe a declarantului, și se consemnează într-un registru special, ținut de către Secretariatul Comitetului director al Colegiului.

(3) Declarația de interese prevăzută la alin. (1) va fi întocmită în forma prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentele norme și va include persoanele juridice, societățile comerciale, formele de exercitare a profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, asociațiile profesionale etc. din care declarantul face parte, indiferent de calitatea deținută de către acesta în cadrul persoanei juridice respective — asociat, administrator, membru în structura de conducere, angajat, membru etc.

Art. 15. — Orice membru al Colegiului Psihologilor din România poate sesiza Comitetul director al Colegiului cu privire la existența unui conflict de interese în care s-au aflat sau se află persoanele prevăzute la art. 2, precum și cu privire la încălcarea de către persoanele prevăzute la art. 2 a obligațiilor prevăzute de prezentele norme cu privire la regimul conflictelor de interese.

Art. 16. — Încălcarea de către persoanele prevăzute la art. 2 a obligațiilor prevăzute de prezentele norme cu privire la regimul conflictelor de interese constituie abatere disciplinară și se sancționează cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare de către Comitetul director al Colegiului potrivit procedurii prevăzute la art. 19.

Art. 17. — (1) Sancțiunile ce pot fi aplicate persoanelor prevăzute la art. 2 de către Comitetul director al Colegiului pentru abaterile disciplinare constând în nerespectarea obligațiilor prevăzute de prezentele norme cu privire la regimul conflictului de interese sunt următoarele:

a) muștrare;

b) avertisment;

c) suspendarea temporară, pentru un interval între 6 și 12 luni calendaristice, a exercitării mandatului în forul de conducere al Colegiului din care face parte persoana prevăzută la art. 2;

d) încetarea disciplinară a mandatului.

(2) Pentru aceeași abatere disciplinară se poate aplica numai o singură sancțiune.

Art. 18. — Comitetul director stabilește sancțiunea disciplinară aplicabilă în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de către persoanele prevăzute la art. 2, avându-se în vedere următoarele criterii de individualizare a sancțiunii:

a) împrejurările în care fapta a fost săvârșită;

b) gradul de vinovăție a persoanei reclamate;

c) consecințele abaterii disciplinare;

d) comportarea generală a persoanei reclamate pe durata exercitării mandatului;

e) eventualele sancțiuni disciplinare aplicate anterior persoanei reclamate pentru încălcarea obligațiilor prevăzute de prezentele norme cu privire la regimul conflictului de interese.

Art. 19. — Pentru constatarea abaterilor disciplinare și aplicarea sancțiunilor corelative, Comitetul director al Colegiului va urma următoarea procedură:

a) în prima ședință a Comitetului director al Colegiului organizată ulterior primirii sesizării prevăzute la art. 15 din prezentele norme, Comitetul director al Colegiului va desemna dintre membrii săi un raportor responsabil cu evaluarea situației de conflict de interese sesizate, precum și cu evaluarea existenței sau inexistenței încălcării obligațiilor prevăzute de prezentele norme cu privire la regimul conflictelor de interese; raportorul desemnat va dispune informarea persoanei în cauză despre obiectul evaluării, solicitându-i acesteia formularea în

scris a unui punct de vedere cu privire la obiectul evaluării; informarea se realizează prin scrisoare recomandată, la adresa domiciliului sau reședinței persoanei în cauză, aflată în evidența Colegiului; persoana care face obiectul evaluării va depune punctul de vedere la secretariatul Colegiului Psihologilor din România în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării informării;

b) persoana care face obiectul evaluării are dreptul de a fi asistată sau reprezentată de avocat și are dreptul de a prezenta orice probe, date ori informații pe care le consideră necesare; nedepunerea punctului de vedere prevăzută la lit. a) nu împiedică continuarea procedurii de evaluare;

c) în termen de 30 de zile lucrătoare de la data transmiterii punctului de vedere de către persoana care face obiectul evaluării sau, în lipsa acestuia, de la expirarea termenului de 15 zile lucrătoare de la data confirmării de primire a informării de către persoana care face obiectul evaluării, raportorul desemnat va întocmi și va transmite membrilor Comitetului director al Colegiului un raport care va cuprinde: prezentarea situației de fapt, punctul de vedere al persoanei supuse evaluării, dacă acesta a fost exprimat, evaluarea situației de conflict de interese sesizate, precum și a încălcării obligațiilor prevăzute de prezentele norme cu privire la regimul conflictelor de interese, indicarea dispozițiilor legale aplicabile, concluziile sale cu privire la rezultatul evaluării, precum și formularea unei propuneri privind individualizarea sancțiunii, după caz; pentru îndeplinirea misiunii încredințate de către Comitetul director, raportorul desemnat beneficiază de sprijinul Secretariatului Colegiului;

d) în prima ședință a Comitetului director al Colegiului organizată ulterior transmiterii raportului prevăzută la lit. c), Comitetul director al Colegiului va analiza raportul, precum și toate documentele care au stat la baza întocmirii acestuia;

e) în cazul în care Comitetul director constată inexistența unui conflict de interese sau inexistența încălcării obligațiilor prevăzute de prezentele norme cu privire la regimul conflictelor de interese, Comitetul director dispune prin hotărâre clasarea sesizării;

f) în cazul în care Comitetul director constată existența unui conflict de interese sau existența încălcării obligațiilor prevăzute de prezentele norme cu privire la regimul conflictelor de interese, Comitetul director constată prin hotărâre abaterea disciplinară săvârșită și dispune aplicarea unei sancțiuni, conform dispozițiilor art. 17 și 18 din prezentele norme;

g) hotărârile Comitetului director al Colegiului prevăzute la lit. e) și f) se comunică de către Secretariatul Colegiului persoanei care a formulat sesizarea, precum și persoanei supuse evaluării în termen de cel mult 60 de zile calendaristice de la data adoptării acestora și produc efecte de la data comunicării;

h) hotărârile Comitetului director al Colegiului prevăzute la lit. e) și f) pot fi contestate în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV Dispoziții finale

Art. 20. — (1) Orice altă prevedere contrară prezentelor norme se abrogă.

(2) Dispozițiile prezentelor norme referitoare la regimul incompatibilităților intră în vigoare la data validării rezultatelor primului proces electoral pentru alegerea forurilor de conducere ale Colegiului Psihologilor din România și ale filialelor teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România organizat ulterior publicării prezentelor norme în Monitorul Oficial al României, Partea I.

DECLARAȚIE DE INTERESE

Subsemnatul/Subsemnata,....., având funcția dela, Cod RUP, cunoscând prevederile art. 326 din Codul penal privind falsul în declarații, declar pe propria răspundere:

1. Asociat sau acționar la societăți comerciale, companii/societăți naționale, instituții de credit, grupuri de interes economic, precum și membru în asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale:

Unitatea — denumirea și adresa —	Calitatea deținută	Nr. de părți sociale sau de acțiuni	Valoarea totală a părților sociale și/sau a acțiunilor
1.1			

2. Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control ale societăților comerciale, ale regiilor autonome, ale companiilor/societăților naționale, ale instituțiilor de credit, ale grupurilor de interes economic, ale asociațiilor sau fundațiilor ori ale altor organizații neguvernamentale:

Unitatea — denumirea și adresa —	Calitatea deținută	
2.1		

3. Calitatea de membru în cadrul asociațiilor profesionale și/sau sindicale

Unitatea — denumirea și adresa —

4. Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control, retribuite sau neretribuite, deținute în cadrul partidelor politice, funcția deținută și denumirea partidului politic

4.1

5. Contracte comerciale (respectiv contracte prin care au fost obținute beneficii de natură patrimonială), încheiate cu Colegiul Psihologilor din România:

5.1 Beneficiarul de contract: numele, prenumele/denumirea și adresa	Tipul contractului	Data încheierii contractului	Durata contractului	Valoarea totală a contractului
Titular				
Soț/Soție				
Rude de gradul I ale titularului				
Rude de gradul II ale titularului				
Rude de gradul III ale titularului				
Rude de gradul IV ale titularului				
Societăți comerciale/Personă fizică autorizată/ Asociații familiale/Forme de exercitare/ Persoane juridice/Organizații neguvernamentale/Fundații/Asociații)				

6. Calitatea de titular sau angajat în cadrul unei forme de exercitare a profesiei de psiholog cu drept de liberă practică

Unitatea (denumirea și adresa) și calitatea deținută
6.1

Prezenta declarație este întocmită pe propria răspundere și răspund potrivit legii penale pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor menționate.

Data completării

.....

Semnătura

.....

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru modificarea și completarea Codului de procedură disciplinară, aprobat prin Hotărârea Convenției naționale a Colegiului Psihologilor din România nr. 2/2018**

În temeiul dispozițiilor art. 27 lit. a) din Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare,

Convenția națională a Colegiului Psihologilor din România hotărăște:

Art. I. — Codul de procedură disciplinară, aprobat prin Hotărârea Convenției naționale a Colegiului Psihologilor din România nr. 2/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 22 februarie 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Completarea în scris a plângerii, conform prevederilor art. 10 alin. (5), reprezintă o condiție pentru demararea procedurii disciplinare, orice altă formă de plângere se consideră nulă de drept.

(2) În cazuri motivate, cercetarea disciplinară poate fi inițiată/dispusă și din oficiu, în baza rolului activ al Comisiei, dacă a luat cunoștință, în mod nemijlocit, despre săvârșirea de către un psiholog a unei abateri, potrivit normelor în vigoare. În hotărârea de autosesizare se vor menționa elementele care au stat la baza adoptării acestei hotărâri și se vor atașa, acolo unde este cazul, dovezile corespunzătoare.”

2. La articolul 10, alineatele (3)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Nerespectarea termenului prevăzut la alin. (2) atrage respingerea plângerii ca tardivă.

(4) Plângerea, împreună cu celelalte documente doveditoare, după caz, se depune la secretariatul tehnic al Comisiei, se transmite prin e-mail, pe adresa Comisiei, sau se transmite prin poștă, cu confirmare de primire, pe adresa sediului central al Colegiului Psihologilor din România. Secretariatul tehnic o va înregistra la registratura Colegiului Psihologilor din România.

(5) Plângerea va conține, în mod obligatoriu, următoarele elemente:

a) datele de identificare ale psihologului reclamat, respectiv numele și prenumele acestuia;

b) numele și prenumele, domiciliul sau reședința petentului persoană fizică, numărul de telefon și adresa de e-mail a acestuia, iar pentru petenții persoane juridice, denumirea și sediul acestora, numărul de telefon, adresa de e-mail;

c) obiectul plângerii și descrierea faptelor care, în opinia petentului, reprezintă abateri disciplinare săvârșite de către psihologul reclamat;

d) semnătura olografă sau semnătura electronică a petentului, emisă în condițiile prevăzute de Legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 10, după alineatul (5) se introduc patru noi alineate, alineatele (6)—(9), cu următorul cuprins:

„(6) În cazul plângerilor care vizează mai mulți psihologi reclamați, petentul trebuie să indice faptele pe care i le impută fiecăruia dintre psihologi în parte și care, în opinia petentului, reprezintă abateri deontologice, disciplinare sau profesionale.

(7) Atunci când plângerea nu conține toate elementele obligatorii prevăzute la alin. (5) și (6), petentului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de 15 zile calendaristice de la primirea comunicării, trebuie să completeze plângerea cu elementele care lipsesc, sub sancțiunea respingerii plângerii pentru neîndeplinirea condițiilor de formă.

(8) Pe parcursul procedurii, până la momentul finalizării cercetării disciplinare, conform art. 16 alin. (3), petentul poate renunța la plângerea depusă printr-o cerere scrisă adresată

Comisiei de deontologie și disciplină, semnată olograf sau electronic, în condițiile prevăzute de Legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Plângerile anonime, precum și cele formulate împotriva unuia sau mai multor persoane care nu pot fi identificate ca fiind membri ai Colegiului Psihologilor din România vor fi clasate prin hotărâre a Comisiei.”

4. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) După înregistrarea plângerii și, după caz, după parcurgerea etapei prevăzute la art. 10 alin. (7), Comisia va demara analiza acesteia cu celeritate.

(2) În urma analizei plângerii, Comisia va dispune, printr-o hotărâre, după caz:

a) respingerea plângerii pentru neîndeplinirea condițiilor de formă, în condițiile art. 10 alin. (7);

b) clasarea plângerii, în condițiile prevăzute de art. 10 alin. (9);

c) respingerea plângerii ca fiind tardivă, în condițiile art. 10 alin. (3);

d) respingerea plângerii ca fiind vădit nefondată, în situațiile în care motivele *prima facie* ale plângerii nu au legătură cu profesia de psiholog, respectiv acestea nu pot fi în mod evident încadrate ca reprezentând încălcări ale reglementărilor profesionale;

e) declanșarea cercetării prealabile.

(3) Hotărârile Comisiei prevăzute la alin. (2) lit. a)—d) se comunică petentului.

(4) Înaintea declanșării cercetării prealabile, Comisia poate invita părțile la mediere în vederea rezolvării aspectelor reclamate pe cale amiabilă.

(5) În cazul declanșării cercetării prealabile, Comisia comunică psihologului reclamat o copie a plângerii și a dovezilor depuse de către petent, solicitându-i acestuia să transmită un punct de vedere scris, precum și înscrisurile doveditoare în apărarea sa, în termen de 20 de zile calendaristice de la primirea comunicării Comisiei. Punctul de vedere al psihologului reclamat însoțit de înscrisurile doveditoare se depun la secretariatul tehnic al Comisiei, care le va înregistra la registratura Colegiului Psihologilor din România, sau se transmit prin corespondență electronică la adresa de e-mail a Comisiei.

(6) Comisia poate solicita petentului dovezi suplimentare privind aspectele sesizate în plângere.

(7) Refuzul părților de a transmite punctul de vedere, informațiile sau documentele solicitate potrivit alin. (5) sau (6) se consemnează la dosarul cauzei printr-un referat întocmit de către secretarul Comisiei, procedura disciplinară fiind continuată de drept. Se asimilează refuzului și nedepunerea punctului de vedere, informațiilor sau documentelor solicitate potrivit alin. (5) sau (6), în lipsa prezentării de către partea în cauză a unor motive obiective dovedite care au împiedicat-o pe aceasta să dea curs solicitării Comisiei.

(8) Refuzul nejustificat al psihologului reclamat de a prezenta punctul de vedere, informațiile sau documentele solicitate de către Comisie constituie abatere disciplinară.

(9) Comisia va trimite comisiei sau comisiilor de specialitate competente din cadrul Comitetului director, după caz, plângerea, punctul de vedere, precum și toate informațiile și documentele depuse de către părți, însoțite de solicitarea Comisiei de

transmitere a opiniei de specialitate în termen de cel mult 60 de zile calendaristice de la primirea solicitării.

(10) Analiza comisiei sau comisiilor de specialitate competente, după caz, poate viza un act săvârșit în exercitarea profesiei de psiholog și/sau un comportament profesional, astfel cum acesta este definit în Codul deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică.

(11) În termen de maximum 60 de zile calendaristice de la primirea solicitării Comisiei de deontologie și disciplină și a documentelor prevăzute la alin. (9), comisia sau comisiile de specialitate, după caz, vor transmite Comisiei de deontologie și disciplină opinia de specialitate privind identificarea unor posibile încălcări de către psihologul reclamat, printr-un act săvârșit în exercitarea profesiei de psiholog și/sau printr-un comportament profesional, astfel cum acesta din urmă este definit în Codul deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, ale normelor deontologice, ale principiilor sau ale standardelor etice și profesionale reglementate cu privire la exercitarea profesiei de psiholog. În situația identificării unor posibile încălcări de către psihologul reclamat ale normelor deontologice, ale principiilor sau ale standardelor etice și profesionale reglementate cu privire la exercitarea profesiei de psiholog, comisia sau comisiile de specialitate, după caz, vor propune aplicarea unei sancțiuni disciplinare psihologului reclamat.

(12) Opinia comisiei sau a comisiilor de specialitate este consultativă și se va atașa la dosarul cauzei.”

5. La articolul 14, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Pe tot parcursul cercetării prealabile și al cercetării disciplinare, părțile au dreptul să formuleze cereri, note explicative, să propună administrarea unor noi dovezi sau documente în susținerea pozițiilor prezentate, care trebuie verificate și incluse în dosarul cauzei.”

6. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) După primirea opiniei de specialitate prevăzută la art. 11 alin. (11), Comisia analizează toate documentele primite și hotărăște începerea sau neînceperea cercetării disciplinare, după caz. Hotărârea de începere sau neîncepere a cercetării disciplinare marchează finalizarea etapei cercetării prealabile.

(2) Etapa cercetării prealabile are o durată de cel mult 120 de zile calendaristice începând cu data hotărârii prin care s-a dispus declanșarea cercetării prealabile.

(3) În cazul dispunerii neînceperii cercetării disciplinare, procedura disciplinară se va încheia, hotărârea Comisiei urmând a fi comunicată de către secretariatul tehnic al Comisiei tuturor părților implicate.

(4) Neînceperea cercetării disciplinare constituie o modalitate de soluționare a plângerii, iar hotărârea de neîncepere a cercetării disciplinare se va motiva în scris. În procedura de redactare a hotărârii de neîncepere a cercetării disciplinare, Comisia beneficiază de suportul consilierilor juridici ai Colegiului Psihologilor din România pentru încadrarea hotărârii și a motivării acesteia în temeiurile de drept aplicabile.

(5) Hotărârea prevăzută la alin. (4) va cuprinde în mod obligatoriu următoarele elemente:

- a) data hotărârii;
- b) descrierea pe scurt a faptelor ce au făcut obiectul plângerii;
- c) prezentarea probatoriilor administrate;
- d) opinia sau, după caz, opiniile comisiilor de specialitate competente;
- e) argumentele Comisiei care au condus la concluzia potrivit căreia faptele sesizate nu reprezintă o încălcare a normelor deontologice, a principiilor sau a standardelor etice și profesionale reglementate cu privire la exercitarea profesiei de psiholog;
- f) indicarea temeiurilor de drept aplicabile;
- g) modalitatea de contestare a hotărârii;
- h) semnătura președintelui Comisiei de deontologie și disciplină.”

7. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) În cazul dispunerii începerii cercetării disciplinare, Comisia va formula obiectivele acesteia în termenii încălcării de principii și standarde etice, așa cum acestea sunt prevăzute în Codul deontologic, ghidurile de bune practici profesionale și celelalte norme care reglementează exercitarea profesiei de psiholog.

(2) Etapa cercetării disciplinare are o durată de cel mult 120 de zile calendaristice începând cu data hotărârii de începere a cercetării disciplinare.

(3) Etapa cercetării disciplinare se finalizează la data adoptării de către Comisie a uneia dintre soluțiile prevăzute la art. 18.

(4) În cazul dispunerii începerii cercetării disciplinare, pentru a clarifica aspectele sesizate în plângere și în documentele probatorii primite, Comisia poate convoca părțile, respectiv petentul și psihologul reclamat, după caz, în vederea audierii acestora.

(5) În vederea audierii acestora, părțile vor fi convocate, prin corespondență electronică — e-mail sau prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, la adresele indicate de către acestea, cu cel puțin 7 zile calendaristice înaintea datei la care urmează să aibă loc audierea. În convocările transmise se vor comunica locul, modalitatea, data și ora audierii, precum și detaliile de conectare pentru audierile stabilite în format online, la distanță.

(6) În cazul convocării de către Comisie, părțile au obligația să participe la audiere.

(7) În cazuri excepționale și pentru motive obiective temeinic justificate, de natură a împiedica părțile să participe la audiere (de exemplu, dar fără a se limita la: apariția unui motiv de natură medicală, situații neprevăzute determinate de o situație de urgență familială cauzată de boală, accident sau deces, apariția unei împrejurări de forță majoră), absența se consideră justificată, iar Comisia poate reprograma audierea părții în cauză pentru o dată ulterioară.

(8) În situația prevăzută la alin. (7), partea în cauză va înștiința în scris Comisia, anterior datei stabilite pentru desfășurarea audierii, prezentând motivul imposibilității de prezentare la audiere și atașând documente doveditoare în acest sens.

(9) Absența nejustificată la audiere nu împiedică continuarea etapei cercetării disciplinare.

(10) În situația neconvocării părților de către Comisie în vederea audierii acestora, oricare dintre părți poate solicita Comisiei să fie audiată pentru a-și susține punctul de vedere.

(11) Ședința de audiere va fi înregistrată, cu suportul secretariatului tehnic al Comisiei, iar înregistrarea ședinței va face parte din dosarul cauzei.”

8. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Dacă pe parcursul cercetării disciplinare apar informații sau mijloace de probă noi, de natură a modifica substanțial opinia comisiei de specialitate emisă conform art. 11 alin. (11), Comisia poate trimite dosarul comisiei sau, după caz, comisiilor de specialitate, în vederea reexaminării opiniei emise. Concluziile comisiei de specialitate sau, după caz, opinia de specialitate revizuită vor fi comunicate de către comisia de specialitate în termen de cel mult 60 de zile calendaristice de la primirea dosarului.”

9. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Hotărârea de sancționare a psihologului este emisă, după caz, în condițiile art. 54 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare, de către Comisia de deontologie și disciplină sau în condițiile art. 54 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare, de către Comitetul director.

(2) Hotărârea Comisiei prin care s-a dispus una dintre soluțiile prevăzute la art. 18 lit. a) și b) se comunică petentului și psihologului reclamat în termen de cel mult 90 de zile calendaristice de la data finalizării etapei cercetării disciplinare. În procedura de redactare a hotărârii, Comisia beneficiază de suportul consilierilor juridici ai Colegiului Psihologilor din România pentru încadrarea hotărârii și a motivării acesteia în temeiurile de drept aplicabile.

(3) Hotărârea Comitetului director prin care s-a dispus una dintre sancțiunile prevăzute la art. 54 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare, precum și, după caz, hotărârea Comitetului director de nesancționare a psihologului reclamat se comunică petentului și psihologului reclamat în termen de cel mult 90 de zile calendaristice de la data adoptării acestora. În procedura de redactare a hotărârilor, Comitetul director beneficiază de suportul consilierilor juridici ai Colegiului Psihologilor din România pentru încadrarea hotărârilor și a motivării acestora în temeiurile de drept aplicabile.

(4) Hotărârea de sancționare prevăzută la alin. (1) va cuprinde în mod obligatoriu:

- a) data hotărârii;
- b) descrierea pe scurt a faptelor ce au făcut obiectul plângerii;
- c) prezentarea probatoriilor administrate;
- d) opinia sau, după caz, opiniile comisiilor de specialitate competente;
- e) argumentele Comisiei sau ale Comitetului director, după caz, care au condus la concluzia potrivit căreia faptele sesizate reprezintă o încălcare a normelor deontologice, a principiilor sau a standardelor etice și profesionale reglementate cu privire la exercitarea profesiei de psiholog și indicarea normelor legale care au fost încălcate de către psiholog;
- f) sancțiunea disciplinară aplicată și criteriile avute în vedere pentru individualizarea sancțiunii aplicate;
- g) indicarea temeiurilor de drept aplicabile;
- h) eventualele măsuri complementare aplicate;
- i) modalitatea și termenul de contestare a hotărârii, precum și forul de conducere al Colegiului Psihologilor din România la care poate fi contestată hotărârea;
- j) semnătura președintelui Comisiei de deontologie și disciplină sau a președintelui Comitetului director, după caz.

(5) Hotărârea de nesancționare emisă, după caz, de către Comisie sau de către Comitetul director va cuprinde în mod obligatoriu:

- a) data hotărârii;
- b) descrierea pe scurt a faptelor ce au făcut obiectul plângerii;
- c) prezentarea probatoriilor administrate;
- d) opinia sau, după caz, opiniile comisiilor de specialitate competente;
- e) argumentele Comisiei sau ale Comitetului director, după caz, care au condus la concluzia potrivit căreia faptele sesizate nu reprezintă o încălcare a normelor deontologice, a principiilor sau a standardelor etice și profesionale reglementate cu privire la exercitarea profesiei de psiholog;
- f) indicarea temeiurilor de drept aplicabile;
- g) modalitatea de contestare a hotărârii;
- h) semnătura președintelui Comisiei de deontologie și disciplină sau a președintelui Comitetului director, după caz.

(6) Secretariatul tehnic al Comisiei răspunde de evidența sancțiunilor și de comunicarea către părțile implicate a hotărârilor adoptate de către Comisie.”

10. La articolul 22 , după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul hotărârilor de sancționare a unor psihologi aflați în supervizare, psihologului supervizat i se recomandă să informeze psihologul supervisor cu privire la sancțiunea aplicată, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii de sancționare.”

11. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Împotriva hotărârii de sancționare, petentul și psihologul reclamat pot formula contestație. Contestația va fi formulată în scris, va fi adresată, după caz, Comitetului director sau Consiliului Colegiului și se transmite, prin corespondență electronică, la adresa de e-mail a Colegiului Psihologilor din România sau se transmite prin poștă, cu confirmare de primire, la adresa sediului central al Colegiului Psihologilor din România. Contestația se va înregistra la registratura Colegiului Psihologilor din România.

(2) Contestațiile depuse împotriva sancțiunilor prevăzute la art. 4 alin. (2) lit. a) și b) se adresează Comitetului director, iar cele împotriva sancțiunilor prevăzute la art. 4 alin. (2) lit. c) și d) se adresează Consiliului Colegiului.

(3) Termenul pentru formularea contestației este de 10 zile lucrătoare de la data comunicării hotărârii de sancționare.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) este un termen de decădere.

(5) După înregistrarea contestației la registratura Colegiului Psihologilor din România, Secretariatul Colegiului Psihologilor din România o va înainta către forul competent pentru soluționarea acesteia, respectiv Comitetul director sau Consiliul Colegiului, după caz, pentru a fi introdusă pe ordinea de zi a primei ședințe de lucru a forului competent.

(6) O copie a contestației va fi transmisă de către Secretariatul Colegiului către președintele Colegiului Psihologilor din România pentru a fi introdusă pe ordinea de zi a primei ședințe de lucru a forului competent și către secretariatul Comisiei de deontologie și disciplină.

(7) După primirea copiei contestației, secretariatul Comisiei de deontologie și disciplină va înainta dosarul cauzei forului competent pentru soluționarea contestației.

(8) În situația în care părțile interesate nu formulează contestație în termenul prevăzut la alin. (3), hotărârea de sancționare rămâne definitivă la expirarea termenului de contestare.”

12. La articolul 24 , alineatul (1) și litera c) a alineatului (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Forurile prevăzute la art. 23 alin. (2) se pronunță, prin hotărâre motivată, asupra contestației, la prima ședință a respectivului for.

.....
c) admiterea contestației și anularea hotărârii de sancționare, în situația în care hotărârea de sancționare este nelegală ori procedura cercetării disciplinare a fost grav viciată.”

13. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — În activitatea sa, Comisia este sprijinită de un secretar tehnic, angajat în structura de suport a Colegiului. Acesta asigură suport administrativ și îndeplinește sarcinile stabilite de Comisie în vederea soluționării cauzelor și comunicării hotărârilor.”

Art. II. — Hotărârea Convenției naționale a Colegiului Psihologilor din România nr. 2/2018 pentru aprobarea Codului de procedură disciplinară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din data de 22 februarie 2019, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Colegiului Psihologilor din România,
Constantin-Edmond Cracsner

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru modificarea și completarea Hotărârii Convenției naționale a Colegiului Psihologilor din România nr. 1/2018 pentru aprobarea Codului deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică**

În temeiul dispozițiilor art. 27 lit. a) din Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare,

Convenția națională a Colegiului Psihologilor din România hotărâște:

Art. I. — Hotărârea Convenției naționale a Colegiului Psihologilor din România nr. 1/2018 pentru aprobarea Codului deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 22 februarie 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexă, la „Introducere”, la secțiunea „Definirea termenilor”, prima liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

„— *Psiholog*, în sensul prezentului cod, reprezintă oricare dintre membrii Colegiului Psihologilor din România, respectiv psihologii cu drept de liberă practică, atestați conform Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare, precum și orice alți specialiști ale căror competențe sunt recunoscute prin eliberarea unui atestat de liberă practică de către Colegiul Psihologilor din România.”

2. În anexă, la „Introducere”, la secțiunea „Definirea termenilor”, a doua liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

„— *Comportamentul profesional* reprezintă orice acțiune derulată de un psiholog, astfel cum acesta este definit în prezentul cod, atunci când acționează în calitate profesională sau utilizează titlul de psiholog, inclusiv în relațiile profesionale, în calitate de cercetător, profesor, supervisor, expert, în media, inclusiv pe rețelele sociale.”

3. În anexă, punctul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„27. (1) Psihologii vor obține consimțământul scris al beneficiarului direct ori de câte ori este posibil. Atunci când acest lucru nu este posibil, psihologii vor consemna în dosarul clientului consimțământul oral, permisiunea sau asentimentul clientului sau al reprezentantului legal al clientului.

(2) În cazul în care evaluarea psihologică a minorului a fost realizată numai în prezența unui singur părinte, psihologul este obligat să menționeze în raportul eliberat imposibilitatea evaluării psihologice a relației minorului cu celălalt părinte.

(3) În cazul evaluării psihologice a unui minor, psihologul este obligat să obțină consimțământul pentru evaluare de la cel puțin un părinte sau de la reprezentantul legal al minorului.

(4) În cazul consilierii psihologice și al psihoterapiei oferite unui minor, psihologul este obligat să obțină consimțământul ambilor părinți, dacă aceștia exercită autoritatea părintească în comun asupra minorului. Excepții și limitări privind obligația obținerii consimțământului ambilor părinți sunt detaliate la pct. 154—161 din prezentul cod pentru contextul de evaluare psihologică și la pct. 23 din prezentul cod pentru contextul de intervenție psihologică. În asemenea situații, psihologul se va abține de la orice apreciere sau descriere a părintelui absent și a relației dintre acesta și beneficiarul minor.”

4. În anexă, punctul 100 se modifică și va avea următorul cuprins:

„100. Psihologii nu vor contribui, fie singuri, fie în colaborare cu alții, la niciun fel de practici care pot aduce atingere libertății individuale sau integrității fizice sau psihologice a oricărei persoane.”

5. În anexă, la capitolul V „Standarde specifice”, după secțiunea D „Cercetare științifică și valorificarea rezultatelor” se introduce o nouă secțiune, secțiunea E „Standarde specifice în cazul interacțiunii om—animal”, cu următorul cuprins:

„E. Standarde specifice în cazul interacțiunii om—animal
190¹. Psihologul are datoria de a se asigura de starea de bine a animalelor pe parcursul activităților psihologice profesionale care includ interacțiunea om—animal, împiedicând intervenția brutală asupra animalelor.

190². Psihologul are responsabilitatea etică a gestionării interacțiunii dintre animalul participant la activitățile psihologice profesionale și beneficiar, astfel încât această interacțiune să se construiască cu păstrarea echilibrului dintre beneficiile clientului sau pacientului și bunăstarea animalului.

190³. Psihologul acordă atenție stării de sănătate a animalelor participante la activitățile psihologice profesionale și refuză să lucreze cu un animal având o stare de sănătate precară sau care este oboșit. Animalul participant la activitățile psihologice profesionale nu trebuie să reprezinte un pericol pentru beneficiarul serviciului psihologic și nici beneficiarul serviciului psihologic nu trebuie să reprezinte un pericol pentru animalul participant la activitățile psihologice profesionale.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Colegiului Psihologilor din România,
Constantin-Edmond Cracsner

București, 8 aprilie 2023.
Nr. 4.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

